

ת"פ 49508/10/15 - פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נגד יוראי בורכוב, סבן סטארס דיאמונדס בע"מ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 49508-10-15 פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נ' בורכוב ואח'

לפני כבוד השופטת דנה אמיר
המאשימה פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה
נגד
הנאשמים 1. יוראי בורכוב
2. סבן סטארס דיאמונדס בע"מ

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רוי גורדון ומתמחה

ב"כ הנאשמים עו"ד אברהם שהבזי ועו"ד שחר ששון

הנאשם בעצמו

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו על יסוד הודאת הנאשם 1 (להלן: "**הנאשם**") בביצוע ריבוי עבירות לפי סעיף 220(4) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] התשכ"א - 1961 (להלן: "**הפקודה**") וריבוי עבירות לפי סעיף 220(5) לפקודה.

בכתב האישום פורט כי בשנת 2001 היה הנאשם מורשה לעסוק ביהלומים ובעליה של הנאשמת 2 (להלן: "**הנאשמת**") אשר החלה לסחור ביהלומים בשנת 2010. על פי המפורט בכתב האישום, הנאשמים היו חייבים בניהול ספרי חשבונות והגשת דו"חות שנתיים. על פי החלטת רשות המיסים העוסקים בענף היהלומים רשאים להגיש דו"ח מתקן לאחר הגשת דו"ח אישי או דו"ח חברה ואף נקבעו כללים להגשת הדו"ח המתקן במסמך הקרוי: "עריכת שומות בענף היהלומים - הגשת דו"חות מתקנים וקבלתם כשומות 01" (להלן: "**הכללים**"). על פי הכללים נקבע מסלול חלופי לקביעת הכנסתו החייבת של יהלומן כנגזרת מהמחזור העסקי שלו ובהתאם לכללים, יהלומן המבקש להגיש דו"ח מתקן ששומתו תחשב כשומה סופית, ידווח על ההכנסה החייבת בהתאם לשני מסלולים: זו המתקבלת בספרי הנהלת החשבונות וזו המתקבלת בהתאם למסלול החלופי על פי המחזור העסקי ועליו לשלם את המס בהתאם להכנסה החייבת הגבוהה יותר.

2. על פי המפורט בכתב האישום, בשנת 2011 עשו הנאשמים שימוש בשירותיו של עסק למתן שירותי מטבח בבורסה ליהלומים, אותו ניהלו מנחם מגן ודורון אלעד (להלן: "**מגן**" ו"**אלעד**") על פי האישום הראשון קיבלו הנאשמים חשבוניות באמצעות מגן ואלעד בסך של \$ 1,352,533 (₪ 5,168,028) לפיהן רכשה הנאשמת יהלומים מיהלומנים שונים בעוד שבפועל הנאשמים לא ביצעו את עסקאות היהלומים כמתואר בחשבוניות (להלן: "**החשבוניות הפיקטיביות**").

אשר התקבלו על ידי הנאשמים). בנוסף, בשנת 2011 הוציאו הנאשמים חשבוניות כוזבות בסך של 4,133,616 דולר (₪ 15,794,547) לפיהן מכרה הנאשמת יהלומים ליהלומנים שונים בעוד שבפועל לא בוצעה העסקה כמפורט בחשבוניות, בכוונה לעזור לאחרים להתחמק ממס. עוד על פי כתב האישום, בשנים 2010, 2011 הוציאו הנאשמים לדורון אלעד תלושי שכר לפיהם הוא מועסק בנאשמת, בעוד שבפועל לא הועסק בה, והנאשמים פעלו כאמור בכוונה לעזור לו להתחמק ממס.

3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לאחר שנשמעו חלק מראיות המאשימה ועדכנו את בית המשפט אודות הסדר הטיעון בדיון שהתקיים ביום 18/1/18. ההסדר הוצג לבית המשפט ביום 23/4/18. לאחר שאף הייתה מחלוקת בין הצדדים האם ההודיה המוסכמת כפופה להסרת המחדלים והבנות עם פקיד השומה, בסופו של יום חזר בו ב"כ הנאשמים מטענה זו וביום 23/4/18 כאמור, הוצג ההסדר לבית המשפט. על פי ההסדר הסכימו הצדדים כי יוגש כתב האישום בו הודה בסופו של יום הנאשם. הצדדים עתרו במשותף כי יושת על הנאשם עונש בן 15 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה לצד קנס כספי בסך 65,000 ₪ או 2 חודשי מאסר תמורתו. כן הסכימו כי על הנאשמת יושת קנס כספי בסך 100 ₪. הצדדים אף הסכימו כי מועד הטיעונים לעונש יידחה במספר חודשים על מנת לאפשר לנאשמים להסדיר את תשלום החוב האזרחי שכן הובהר בהסדר כי העונשים המוסכמים כפופים לתשלום המס האזרחי הנובע מעובדות כתב האישום, להנחת דעתו של פקיד השומה. עוד הובהר כי הנאשמים הבינו כי הסדר הטיעון אינו מחייב את בית המשפט וכי בית המשפט חופשי לגזור עליהם כל עונש הנראה לו הולם בנסיבות.

טיעוני הצדדים:

4. בטיעוניו עתר ב"כ המאשימה כי הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים יכובד. לטענת המאשימה ההסדר הוא ראוי ביחס לכתב האישום ונסיבות המקרה ואף ביחס למדיניות הענישה על פיה פעלה המאשימה בכלל כתבי האישום שמקורם בחקירה שנפתחה בתחילת שנת 2012 בנוגע לעבירות פליליות כלכליות בבורסה ליהלומים. כך ציין ב"כ המאשימה כי הוגשו במסגרת הפרשה 25 כתבי אישום, חלקם בבית משפט השלום וחלק בבית המשפט המחוזי ובחלקם אף הוצגו הסדרי טיעון. עוד ציין כי למרות הדמיון בין התיקים בפרשה, קיים שוני רב ביניהם ולכל אחד מהתיקים מאפיינים ונסיבות פרטניים. לטענתו, המאשימה הפעילה מערכת שיקולים אחידה ביחס לכלל התיקים. ב"כ המאשימה לא התעלם מכך שבחלק מהתיקים הגיעה המאשימה להסדרי טיעון במסגרתם נגזרו על נאשמים עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות והפנה כי בתיקים אחרים הסדר הטיעון כלל עונש של מאסר מאחורי סורג ובריה.

ב"כ המאשימה הפנה לערכים המוגנים אשר נפגעו ממעשי הנאשמים בתיק זה, להיקף החשבוניות הכוזבות אותן הוציאו הנאשמים וליסוד הנפשי המבסס את העבירה, כוונה לסייע לאחר להתחמק ממס. עוד הפנה לערך המוגן של השחתת האחר ומתן אפשרות לאחר להתחמק מתשלום מס שהיא חמורה לטעמו לא פחות מהתחמקות עצמית. לצד זאת ציין את שיתוף הפעולה של הנאשם בחקירה, חסכון המשאבים בזכות הודייתו וחסכון זימונם של עדים רבים. עוד ציין את פעולותיו של הנאשם לשלם את המס האזרחי.

בנוסף הפנה לכך שהנאשם נעדר עבר פלילי.

5. ב"כ המאשימה התייחס לשיקול הראייתי וטען כי בנסיבותיו של תיק זה לא היה כל קושי ראייתי נראה לעין, שכל הנאשם הודה בחקירתו בהוצאה וקבלה של החשבוניות הכוזבות ולאור גירסתו אף לא נוצר קושי לאור התפתחות גרסתו

של עד מרכזי בפרשה, אשר שינוי עדותו יצר קושי ביחס לחלק מהתיקים האחרים. בנסיבות אלה ולאור היעדרו של קושי ראיתי אף לא הסכימה המאשימה להסדר שלא יכלול עונש של מאסר בפועל. באשר לטענות שהועלו במהלך המשפטי ביחס לפגמים בחקירת הנאשם טען ב"כ המאשימה כי המאשימה לא סברה שיש בטענות אלה כדי לפגוע בקבילות ומשקל הודייתו יחד עם זאת ומשכשלים בחקירה יש בהם כדי להשפיע על שיקולי הענישה, שקלה המאשימה פגמים אלה בעת עריכת הסדר הטיעון והסכימה לעונש המוסכם, הגם שהוא נמוך מרף הענישה ביחס לעבירות מהסוג דן ובהיקפן בהתאם למדיניות הענישה הנוהגת.

באשר לעונש הקנס, ציינה המאשימה כי המדובר בקנס נמוך מהקנס אשר הושת על נאשמים אחרים עמם נערכו הסדרי טיעון במסגרת הפרשה אשר נחקרה בבורסה ליהלומים, אך בנסיבותיו הפרטניות של הנאשם ותוך איזון מול חודשי המאסר בפועל עליהם הוסכם, סבורה המאשימה כי יש לאמץ גם את הקנס המוסכם בהיותו קנס ראוי ומאוזן.

גם באשר לעונש הקנס לנאשמת, לטעמה של המאשימה מאחר והנאשם לקח על עצמו את מלוא האחריות ובחלק הארי של מעשיו עשה שימוש בנאשמת לשם סיוע לאחרים להתחמק ממס, יש מקום להסתפק בקנס סמלי כפי שהוסכם בהסדר.

6. ב"כ הנאשמים עתר גם הוא לאימוץ ההסדר ואישר כי ההסדר נערך על דעתו ועל דעת הנאשם. יחד עם זאת ציין כי בית המשפט לא מחוייב בהסדר הטיעון וביקש כי ככל שאסבור שיש מקום להקל עם הנאשם, כך יעשה. בעת טיעוני ציין את ענף היהלומים אשר הוא ענף חריג בכל הקשור להיבטי המיסוי. כך ציין לשם הדוגמא כי בתקופה הרלבנטית לא הייתה חובה לציין שמו של אדם ממנו רכשו או לו מכרו יהלומים, ככל שהמדובר בתושב חוץ. הדברים נאמרו בקשר למניע הנתען של הנאשם לבצע את העבירות, כך שהנאשם טען כי הנאשם לא היה צריך להוציא את החשבוניות על מנת "לסדר את ספריו". עוד הפנה לכך שלאור ההסדר הייחודי בענף היהלומים בקשר למסלולי הגשת הדו"חות, לא ברור הנזק בפועל שנגרם ממעשה העבירה שכן לטענתו כלל לא בטוח היהלומנים אשר קיבלו את החשבוניות הכוזבות מידי הנאשם היו צריכים את החשבוניות על מנת להקטין הכנסתם, ככל שדיווחו בהתאם לתחשיב ושילמו מס על המחזור. בהקשר זה טען כי באותה תקופה נהגו יהלומנים "לשחק עם המלאי ועם לקוחות חייבים" על מנת להגיע לתוצאת הכנסה חייבת רצויה וכלל לא היו זקוקים לחשבוניות הכוזבות על מנת להקטין אותה. ב"כ הנאשמים ציין כי אינו מסכים בנסיבות שתוארו כי מעשיו של הנאשם הם בגדר השחתת האחר.

7. באשר לנסיבות ביצוע העבירות הפנה לכך כי החשבוניות הכוזבות אותן קיבל והוציא הנאשם נבעו מהצורך של הנאשם בקבלת מימון והשבת מימון והוא אף ציין כי בשל "הנחה" שקיבל ממגן ואלעד, לאור קשרי בן משפחתו איתם, אף לא שילם או קיבל עמלות, תוך שציין שגם כתב האישום אינו מפנה לקיומן של עמלות בעניינו של הנאשם.

עוד ציין כי על פי סעיף 13 להסדר הטיעון, הצדדים הסכימו ביניהם שביחס לחלק הארי של הצ'קים שמסרו הנאשמים למגן ואלעד ובגינם קיבלו חשבוניות כוזבות, אין ראיות כי הנאשמים קיבלו בעדן מזומן.

בנוסף הפנה לכך כי היקף החשבוניות הכוזבות אותן הוציאו הנאשמים גבוה בהרבה מהיקף החשבוניות הכוזבות אותן קיבלו, לא נטען כי הנאשמים לא דיווחו על חשבוניות אלה וכפועל יוצא מכך הרי שהנאשמים שילמו מס ביתר על סך של 4.1 מיליון דולר. עוד ציין כי הנאשמים פעלו בהתאם לנוהג שהיה קיים בבורסה ליהלומים באותן שנים, כאשר רשויות האכיפה נמנעו משך שנים ארוכות מלאכוף את הוראות החוק או לבחון את התנהלות היהלומנים בבורסה בקשר להיבטי

המס וכן הדגיש כי הנאשם לא המציא את השיטה ומהווה בורג קטן במנגנון. לאור המפורט לעיל, לטעמו של ב"כ הנאשם, ממעשי הנאשמים אף לא נפגעה הקופה הציבורית.

8. ב"כ הנאשמים טען כי מתחם העונש ההולם בנסיבותיו של תיק זה ובראי החקירה שנערכה בבורסה ליהלומים ביחס לנאשמים נוספים, ואף בשים לב לעונשים שנגזרו שם ומכוח עקרון אחידות הענישה, היא בין 6 חודשים ל-15 חודשי מאסר בפועל.

באשר לעונש הקנס ביקש כי העונש המוסכם יאומץ וכי הקנס ייפרס ל-26 תשלומים אותם ישלם הנאשם לאחר שיסיים לרצות את עונש המאסר וכן ציין את מצבו הכלכלי של הנאשם, כי הנאשם והוריו נאלצו למכור שלושה נכסים וכיום הפרוטה אינה מצויה בכיסו והגיש את נע/1, נע/2.

עוד הבהיר כי הנאשם הפך לאב בשנית ביום 25/9/18 ובנסיבות אלה, לאור נטילת האחריות על ידי הנאשם וחזרתו למוטב, הסרת המחדל (נע/3) וחלוף הזמן, לצד היעדר עבר פלילי, ביקש כי אאמץ את הסדר הטיעון וככל שניתן אקל בו וכן אורה על עיכוב ביצוע עונש המאסר למשך 90 יום.

דבר הנאשם:

9. הנאשם הביע חרטה על ביצוע העבירות וביקש כי אקל בעונשו ככל שניתן.

דין והכרעה:

10. עמדת בתי המשפט באשר לחומרת העבירות בהן הורשעו הנאשמים ידועה. וכך גם ידועה הפגיעה בערכים המוגנים הנפגעים מביצועם. נקבע לא אחת כי מביצוע עבירות אלה נגרם נזק לקופה הציבורית ובכך לכלכלת המדינה ולכל אחד מאזרחיה. ערך נוסף שנפגע נוגע להפרת שיוויון נשיאת נטל המס וכך גם הפרת האמון הניתן בנישום שידווח דיווחי אמת וישלם מיסיו כחוק. המדובר בעבירות שבבסיסן מרמה והן קשות לגילוי, משכך אף רב הפיתוי לבצען. לא אחת נקבע כי בעבירות מסוג זה על הענישה להיות משמעותית ומרתיעה וכי נסיבות אישיות נדחות מפני האינטרס הציבורי בסוג זה של עבירות.

11. הצדדים הגיעו כאמור להסדר טיעון הכולל עונש מאסר בפועל בן 15 חודשים לצד קנס בסך ₪ 65,000 לנאשם וקנס בסך ₪ 100 לנאשמת ועותרים כי אכבדו. בע"פ 2021/17 בעניין מצגר חזר בית המשפט העליון והדגיש את המדיניות העקרונית התומכת באימוץ הסדרי טיעון, תוך שעמד על כך שבתי המשפט הדגישו לא אחת את יתרונותיהם של הסדרי הטיעון והאינטרס הציבורי שבבסיסם, לצד תפקידם הראוי במערכת אכיפת החוק הפלילית. כך הובהר שוב כי הכלל הוא שבית המשפט יטה לכבד הסדר טיעון בין הצדדים ויתערב בו רק בהתקיים טעמים המצדיקים זאת ולאחר בחינתו במסגרת מבחן האיזון אשר אומץ בע"פ 1958/98 בעניין פלוני. בעניין מצגר הוסיף בית המשפט כי בין יתר השיקולים אשר נשקלים במסגרת מבחן האיזון יבחן בית המשפט גם את העונש הראוי לפי תיקון 113 לחוק העונשין וגם זאת בראי חשיבות מוסד הסדרי הטיעון ומדיניות אימוץ הסדרי הטיעון. לאור המפורט אפנה לבחון האם הסדר הטיעון במקרה דנן מאוזן וראוי ויש מקום לאמצו.

12. לשם בחינה כמפורט יש לבחון את נסיבות ביצוען של העבירות, היקפן ומידת הפגיעה בערכים המוגנים, לצד הענישה הנוהגת וכן לתת את הדעת לטיעוני הצדדים באשר לשיקולים אשר הביאו אותם לעריכת ההסדר. באשר לנסיבות ביצוען של העבירות, נתתי דעתי לכך שתיק זה נחקר כחלק מפרשה רחבת היקף אשר במסגרתה נחקרו עבירות אשר בוצעו בתקופה הרלבנטית בבורסה ליהלומים בקשר לעסק למתן שירותי מטבע אותו ניהלו מגן ואלעד. בהקשר זה נתתי דעתי גם לטענת ההגנה לפיה התנהלות הנאשם הייתה התנהלות נהוגה בבורסה ליהלומים באותה עת, והתנהלות אשר לא נחקרה על ידי רשויות המס משך שנים ארוכות, הגם שאינני מוצאת ליתן לעניין זה משקל ממש. עוד נתתי דעתי לטענת ההגנה לפיה הנאשם הוא בגדר "בורג קטן במערכת". על פי כתב האישום כאמור קיבל הנאשם חשבוניות כוזבות בסך 1,352,533 דולר אשר נרשמו ונכללו בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמת, והוציא ביחד עם הנאשמת ועל שמה חשבוניות כוזבות בסך 4,133,616 דולר. לא יכול להיות חולק כי המדובר בסכומים אדירים העומדים על מעל 20,000,000 ₪ יחדיו ומבחינת היקף העבירה המדובר בהיקף משמעותי עד מאוד. לצד זאת, לא ניתן להתעלם מטענות ההגנה בקשר לנסיבות הוצאת וקבלת החשבונות הכוזבות. כך לא ניתן להתעלם מן הטענה שלא ברור מהו הנזק אשר נגרם בפועל לקופת המדינה (הגם שאין צורך בהוכחת הנזק לשם הרשעה בעבירות) שכן לא ברור האם השתמשו מקבלי החשבונות הכוזבות מהנאשמים, בחשבונות הכוזבות לשם הקטנת ההוצאות. בפרט לאור שיטת הדיווח אשר הייתה נהוגה באותה עת בבורסה ליהלומים ובשים לב לדברי הסנגור לפיהם הדרך בה נהגו יהלומנים באותה עת הייתה לפעול לתיאום המלאים והלקוחות החייבים. בנוסף יש לזכור כפי שטען הסנגור כי באותה עת וככל שנמכרו או נרכשו יהלומים מתושב חוץ לא הייתה חובה לציין את שם המוכר או הרוכש על גבי החשבונית ומשכך ספק אף אם המניע לביצוע העבירות על ידי הנאשם היה לצורך "סידור ספריו" כפי שטענה המאשימה.

13. לצד זאת לא ניתן להתעלם כאמור מההיקפים האדירים של החשבונות אשר התקבלו ובפרט הוצאו על ידי הנאשם ומכך שמעשיו של הנאשם נעשו במטרה לעזור לאחר להתחמק ממס, בין אם אלה עזרו בסופו של יום, וגרמו לנזק בפן הכלכלי ובין אם לאו. נתתי דעתי לטענת "השחתת האחר" של המאשימה ואבהיר כי אינני מקבלת את הטענה כי רק מוצאי החשבונות הם המשחיתים או בהכרח המשחיתים בניגוד למקבל החשבונות. כאשר המדובר במוציאי ומקבלי חשבונות הרי שכל צד נהנה מן העסקה ומבצע אותה מסיבותיו וקשה לדעת מיהו הגורם הראשון במערך. ברי כי מבלי שיהיה רצון בקרב הרוכשים לחשבונות כוזבות ונכונות לשלם עמלה (אשר לא שולמה בענייננו) ספק אם מוצאי החשבונות היו מוציאים את החשבונות. לאחר בחינת כל המפורט לעיל, בראי הערכים המוגנים אשר פירטתי וכאשר לטעמי מוציאי החשבונות הכוזבות אינם בהכרח המשחיתים מבין המעורבים, חרף סכומי החשבונות הכוזבות הגבוהים אותם הוציא הנאשם, מצאתי כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה היא ברף הבינוני. נתתי דעתי גם לכך שהנאשם לא קיבל ולא שילם עמלה בגין פעולותיו אצל מגן ואלעד, כפי שמוסכם בין הצדדים.

בנוסף, נתתי דעתי לאישום השלישי הנוגע להוצאת תלושי שכר פיקטיביים לדורון אלעד על מנת לסייע לו להתחמק מתשלום מס והנאשם כאמור נותן את הדין גם בגין מעשים אלה שהם חמורים ויש בהם כדי להביא לפגיעה בערכים המוגנים כמפורט לעיל.

14. בעת בחינת הסדר הטיעון נתתי דעתי לעונשים אשר נגזרו על נאשמים נוספים, אשר נחקרו במסגרת חקירת הבורסה ליהלומים ובקשר לעבירות דומות. כך נתתי דעתי לת"פ 18475-11-16 בעניין מנדלר שם דובר במי שקיבל חשבונות כוזבות על שם יהלומנים כוזבים בסך 2,344,000 דולר ועליו נגזרו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד קנס משמעותי בסך 500,000 ₪ וקנס בסך 500,000 ₪ על הנאשמת. באותו מקרה אף צוינו נסיבות מיוחדות לפיהם מקרה זה הוא היחיד בו הוצג למאשימה ספר כניסת טובין בזמן אמת המלמד על עסקאות רקע לחשבונות הכוזבות

שהתקבלו וכן צוינו קשיים ראייתיים.

נתתי דעתי אף לת"פ 16760-08-16 בעניין בקי דיימונדס שם נגזרו על הנאשמת 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ועל הנאשם 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, לצד קנסות כספיים משמעותיים. לנאשמת בסך ₪ 1,400,000 ולנאשם בסך ₪ 600,000. באותו מקרה דובר במי שקיבל חשבוניות כוזבות על שם יהלומנים שונים בסך 1,223,403 דולר והוציאה חשבוניות כוזבות בסך 181,993 דולר. עוד על פי כתב האישום נתנו הנאשמים תלושי שכר כוזבים לאחרת אשר לא עבדה בחברה וכן מסרו צ'קים לאחר על מנת שירכוש באמצעותם יהלומים לעסקיו ולאחר מכירתם החזיר לחברה את הסכום הנקוב תוך שהנאשמים פעלו כדי לסייע לו להתחמק ממס. הסכום בהקשר זה עומד על סך של ₪ 4,158,080.

בנוסף ת"פ 16705-08-16 בעניין מתיתיהו אמבר שם דובר במי שפעל ביחד עם אחר וקיבל חשבוניות כוזבות על שם יהלומנים שונים בסך כולל של 702,421 דולר. הוסכם על עונש מאסר בן 6 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי וקנס בסך ₪ 150,000.

לבסוף, בעת האחרונה ניתן גזר דין בת"פ 42856-10-15 בעניין ארובוב על ידי כבוד השופטת תבור. באותו עניין דובר במי שכתב האישום תוקן בעניינו, במסגרת הסדר הטיעון, כך שארובוב הודה והורשע בקבלה של חשבוניות כוזבות בסך כולל של 17,929,845 ₪, כך שהיהלומים המפורטים בחשבוניות אלה לא נרכשו מהיהלומנים שהוציאו את החשבוניות אלא מאחרים ובנוסף בקבלת חשבוניות כוזבות נוספות בסך 1,583,032 דולר, ללא ביצוע עסקת יהלומים כלל, בנוסף הודה והורשע הנאשם בכך שבשנים 2007 - 2010 העבירו כספים לעובדי הנאשמת בסך ₪ 3,206,884 מבלי לרשום אותם בספרים.

חשוב לציין כי על פי כתב האישום המתוקן הורשע הנאשם בביצוע העבירות ביחד עם סעיף 224(א) לפקודה, כלומר מכוח אחריותו כמנהל פעיל ולא דווקא כמבצעה הישיר של העבירה.

על פי הסדר הטיעון שנערך בת"פ 42856-10-15 אשר אומץ על ידי בית המשפט, נגזרו על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, לצד קנס בסך 3.5 מיליון ₪ ו-6 חודשי מאסר על תנאי. ובנוסף קנס בסך 1.5 מיליון ₪ על החברה הנאשמת.

במקרה זה פורט בגזר הדין כי הנאשם כאמור הורשע באחריות כמנהל לפי סעיף 224. עוד פורט כי לאור ייחודיות נסיבות ביצוע העבירות והעולם הסגור בו התרחשו האירועים, ביקשו הצדדים לעשות שימוש בנקודות ייחוס והשוואה מתוך הפרשה הנוכחית וצוין כי הדגש אינו מונח על סכומי החשבוניות הכוזבות אל על מידת מעורבות הנאשמים בפעילות. השופטת תבור מצאה בסופו של יום לאמץ את ההסדר אליו הגיעו הצדדים מכוח עקרון אחידות הענישה, ומאחר ועל אחרים שמעמדם ביחס לשימוש שעשו בעסק למתן שירותי מטבע היה דומה למעמדו של הנאשם, נגזר עונש של עבודות שירות.

15. על פניו ולו הקריטריון היחיד לבחינת העונש היה מידת המעורבות של הנאשם בפעילות הבנק, הרי שגם במקרה זה מכוח עקרון אחידות הענישה, היה מקום להגיע לעונש נמוך מזה עליו הסכימו הצדדים, חרף מדיניות הענישה המחמירה עד מאוד ביחס לעבירות אשר בוצעו על ידי הנאשמים. אינני מוצאת לפרטה כאן, אציין כי בגין ביצוע עבירות מהסוג דנן ובהיקפים אשר בוצעו, באופן רגיל נהוג לגזור חודשי מאסר ארוכים, אם לא שנות מאסר בפועל, על פי הענישה הנוהגת. יחד עם זאת, לטעמי לסכומי העבירה קיימת משמעות בעת קביעת העונש הראוי ובעת בחינת

סבירות ההסדר וכך גם לשיקולים אשר הביאו את המאשימה לערוך את ההסדר, בין היתר כאשר במקרה שלפנינו ציין ב"כ המאשימה כי המאשימה לא נתקלה בקשיים ראייתיים בעניינו של הנאשם, למעט טענות הנוגעות לאופן גביית הודעות הנאשם, שלדעת המאשימה ייתכן והיו משפיעות על העונש, אך לא על עצם הרשעתו.

בשים לב לכך שהנאשם נעדר עבר פלילי מכל מין וסוג שהוא, בשים לב למידת הפגיעה בערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו, לצד זאת להיקף הגבוה עד מאוד של הסכומים, בשים לב לכך שהנאשם הורשע כמבצען הישיר של העבירות (זאת בניגוד לעניין ארבוך שם הורשע הנאשם לפי סעיף 224א לכתב האישום), ואף בראי הענישה אשר הושתה על אחרים בפרשה שסכומי העבירה אותה ביצעו נמוכים באופן די משמעותי מסכומי העבירות המיוחסות לנאשם, ואשר אף שילמו קנסות מכבידים עד מאוד כחלק מהסדר הטיעון, עובדה אשר איזנה במידת מה את עונש המאסר אשר נגזר עליהם, מצאתי כי הסדר הטיעון במקרה דנן סביר, ואני מוצאת לאמצו.

16. שקלתי את בקשת ההגנה להקל מהעונש, הגם שנחתם הסדר טיעון בין הצדדים, מהנימוקים אשר פירט בהרחבה בטיעוניו ואף סוכמו בגזר הדין, אך לא מצאתי לעשות כן. כאמור, קיים אינטרס ברור בכיבודם ואימוצם של הסדרי טיעון וזהו הבסיס לבחינת כל הסדר בהתאם למבחן האיזון. האינטרס שבכיבוד ואימוץ הסדרי טיעון נוגע כמובן גם לציפיותיו ותקוותיו של הנאשם, אך גם נוגע לוודאות של המאשימה כאשר היא חותמת על הסדר טיעון, כי העונש שהיא מוצאת כראוי והולם מהשיקולים אותם היא שקלה, יכובד. לאחר ששקלתי ושמעתי באריכות את הטיעון לעונש, ובשים לב לכך שלדעת המאשימה לא קם כל קושי ראייתי בעניינו של הנאשם, בשים לב להיקפי העבירות ולענישה הנוהגת באופן כללי ומחוץ לפרשה ואף בשים לב לענישה שנגזרה על נאשמים אחרים בפרשה זו, שסכומי העבירה אותה ביצעו הם נמוכים משמעותית ובשים לב לסכומי הקנסות המוסכמים במקרה זה, לא ניתן לומר כי הסדר הטיעון מחמיר עם הנאשם באופן המצדיק התערבות בו. נהפוך הוא, בראי כלל המפורט לעיל דומה כי עונש זה הוא עונש ראוי ומאוזן וזאת אף בראי נסיבותיו האישיות, מצבו הכלכלי והמשפחתי, הודייתו, חסכון הזמן השיפוטי על ידו, ההגעה להסכם שומה כמפורט בנע/3.

אשר על כן מצאתי לאמץ את הסדר הטיעון בין הצדדים ואני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

1. לנאשם 1 - מאסר בפועל לתקופה של 15 חודשים.
 2. קנס בסך 65,000 ₪, או 2 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 26 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 13/10/19.
 - לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.
 3. לנאשמת 2 - קנס בסך 100 ₪ אשר ישולם תוך 7 ימים מהיום.
- זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ח תשרי תשע"ט, 07 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.